

RAZPORED SV. MAŠ

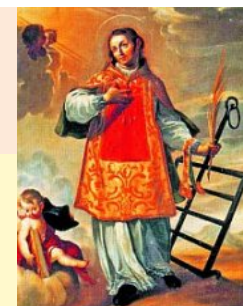
26.07.2021 PONEDELJEK Joahim in Ana, starši Device Marije	Božja beseda: https://hozana.si?datum=26.7.2021	KAPELA ob 19h	+ STANISLAVA DROBNIČ, p.n. Tolmin
27.07.2021 TOREK Gorazd, Kliment in dr. učenci Cirila in Metoda	Božja beseda: https://hozana.si?datum=27.7.2021	KRIŽ ob 19h	PO NAMENU Križ 153
28.07.2021 SREDA Viktor, papež	Božja beseda: https://hozana.si?datum=28.7.2021	KAPELA ob 19h	+ STANISLAVA DROBNIČ, p.n. Tolmin
29.07.2021 ČETRTEK Marta, svetopisemska žena	Božja beseda: https://hozana.si?datum=29.7.2021	KAPELA ob 19h	+ ANA NUSDORFER, Tomaj 7
30.07.2021 PETEK Peter Krizolog, šk.c. učitelj	Božja beseda: https://hozana.si?datum=30.7.2021		
31.07.2021 SOBOTA Ignacij Lojolski,	Božja Beseda https://hozana.si?datum=31.7.2021	AVBER ob 19h	+ MARKO BRIŠAR, Ponikve 30
01.08.2021 18. NEDELJA MED LETOM Alfonz Ligvorij	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=1.8.2021	KAZLJE 8.30 TOMAJ ob 10.00	+ KRIŽMAN in VEČKO, Kazlje 4h ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

Za oratorij **prijavite otroke do nedelje 1. avgusta**. Kasnejših prijav ne bomo sprejemali. Epidemiološka situacija se spreminja iz dneva v dan tako, da lahko samo upamo, da bomo lahko uresničili naš program. Ampak živimo v upanju, da ne bomo deležni delta virusa, ki je menda hujši od sedanjega in se bo najbolj širil med mladimi in tistimi, ki še niso cepljeni. Kdor more razumeti, naj razume. IZPOLNITE PRIJAVNICO, KI JO DOBITE NA SPLETNI STRANI ŽUPNIJE, PRISPEVEK BOSTE ODDALI OB ZAČETKU ORATORIJA, **NE VNAPREJ**.

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 17 NEDELJA MED LETOM

Štev.:31/LETO IX.

25. JULIJ 2021

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 6,1-15)
Tisti čas se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je vzel na goro in tam sédel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovska velika noč. Ko je Jezus povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker

ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Recite ljudem, naj sedejo.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož. Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so jih hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da kaj ne bo šlo v izgubo.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanaest košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je stóril znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvësti, da bi ga postavili za kralja, se je spet sam umaknil na goro.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

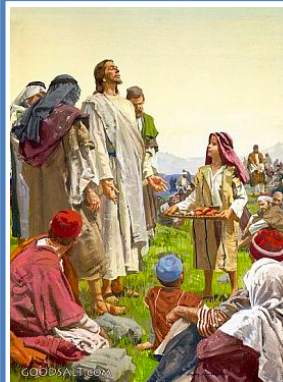
TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

ČUDNA MATEMATIKA: RAZDELI, DA SE POMNOŽI

Jezus prestopi na drugo stran obalo Galilejskega jezera, to je Tiberijade, in velika množica mu sledi, ker so videli znamenja, ki jih je delal na bolnih. Vsako dejanje ima vedno razlog, lahko si ga predstavljamo kot vir, koren, motor, iskro: ne glede na to, kako si ga predstavljamo, zakaj je izvor, kakšen odnos ali dejanje. Velika množica, ki sledi Jezusu, ima za to povsem konkreten razlog: sledi mu, ker vidi znamenja, čudeže, ki jih je delal nad bolnimi.

Gospodov obraz je popolnoma izbrisan z absolutnim poudarkom na čudežu. Če pomislimo, je to ravno nasprotno od učlovečenja, kjer Bog postane človek, z obrazom, značajem in telesom, da nas lahko osebno spozna. Ta "dezinkarnacija", ki jo je storila množica, je zelo daleč od Očetove volje, oddaljuje nas od njega in nas samih, razprši nas v tisočih potokih, izsušuje in sterilizira naše življenje. Jezus se povzpne na goro in tam sede s svojimi učenci. Blizu je bila velika noč, praznik Judov. Evangelij ničesar ne prepušča naključju in daje vse potrebne koordinate v eni vrstici. Gora je kraj srečanja z Bogom, je kraj na zemlji, ki je najbližji nebesom. Sedeti pomeni odnos učitelja, tistega, ki poučuje, in v resnici je skupaj s svojimi učenci: učenec je tisti, ki se uči in črpa iz učiteljeve modrosti. Nato pa še omemba Pashke: največjega praznika judovskega ljudstva, katerega priprave so se začele že mesec prej; vse Jezusovo življenje in delo je usmerjeno v pasho (v hebrejščini pomeni prehod), ne samo njegovo, od smrti do vstajenja, ampak tudi moje in vaše. Srečanje z Gospodom nas nikoli ne pusti na istem mestu kjer nas je našel! Nato je Jezus dvigne pogled in vidi, da k njemu prihaja velika množica. Ljudje so vedno v napadalnem odnosu do Jezusa, vsi hitijo k njemu, nekateri iz enega razloga, drugi iz drugega. Jezus vidi te ljudi, kako tečejo k njemu. V tem pogledu je vsa njegova pozornost namenjena vsaki posamezni osebi. Nismo čreda, nismo skupina: smo ljudje, posamezniki, moški in ženske in Jezus vsakega od teh ljudi pozna v globini. Božja ljubezen vas doseže tam, kjer ste, takšni kot ste, ničesar vam ni treba dokazovati, samo odprite roke. Filipu mu reče: "Kje bomo lahko kupili kruh, da bodo lahko kaj pojedli?" Filip je bil doma iz Betsaide, tam, kjer je bil Jezus, in ga je prosil za praktične napotke. Jezus skrbi za ljudi okoli sebe, je pozoren za njihove potrebe. Kristusov evangelij nas uči, da je učlovečenje Božjega Sina ključ, ki nam odpira vrata skrivnosti, ne samo božje skrivnosti, ampak tudi skrivnosti človeka, njegovega bistva. Krščanstvo ni abstrakcija, odtujenost. Filip mu odgovori: "Dvesto "denarijev" sploh ne zadostuje, da bi vsi prejeli vsaj kosček." Filip doživlja mejo. Po eni strani Filip in njegova revščina sredstev, po drugi pa neizmerna množica za hranjenje: tega enostavno ne more storiti. Denarij je bil dnevna plača; dvesto denarjev je nato 7 mesecev dela, skoraj eno leto plače, pretirana številka, ki presega vsako možnost. Pogosto je izkušnja, ki jo živi Filip, naša izkušnja pred neobvladljivo situacijo, pred težavo, ki nas stiska. Filip reče Jezusu, da ga prosi za nekaj, kar presega vse meje, kar je razumsko nemogoče. Tudi naša molitev odmeva te Filipove besede: Gospod, nemogoče je, ne morem, pomagaj mi, izgubljen sem sam. Nato mu je eden od učencev, Andrej, brat Simona Petra, reče: «Tu je fant, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi; a kaj pa je to za toliko ljudi?». Andrej poskusi najti rešitev, a ko jo izrazi, ugotovi, da stvar ne stoji. Znanstveniki v teh petih hlebih in dveh ribah vidijo polnost ($5 + 2 = 7$). Sveti Frančišek, potem ko se je odrekel vsemu posvetnemu, lahko resnično vzkligne: "Moj Bog, moje vse!" «, nima več česa v rokah, ker je vse dal Gospodu. In Bog v idealnem primeru odgovori: "Moj Frančišek, moje vse".

Če se zmorem vsega dati v božje roke, potem vse postane mogoče, ne zato, ker je vse čudežno lahko, ampak zato, ker moč darila v meni vzklije, me vstavi v vrtnec božje ljubezni in spremeni moje življenje, se odpre do novih izkušenj in moje obzorje postane obzorje celotnega sveta. Obzorje bratstva.

Jezus odgovori: "Naj sedejo." Na tem mestu je bilo veliko trave. Tako so se vsedli in bilo jih je okoli pet tisoč mož, se pravi skupaj najmanj 30.000 ljudi (žensk in otrok po tradiciji niso šteli). Jezus je navdušen nad Andrejevo idejo. Za čudež potrebuje malo hrane, ki jo ponuja mladenič. Skupna raba omogoča nemogoče, tako kot se je to zgodilo takrat Mariji iz Nazareta: »Kako je to mogoče? A tukaj sem!" Bog potrebuje Marijin DA, Marija popolnoma zaupa božjemu klicu.

Jezus torej potrebuje tistih pet hlebkov in dve ribi, potrebuje tistega mladeniča, potrebuje moj in tvoj DA, ne glede na to, kako reven in beden si, ne glede na to, ali imaš malo vere, če se počutiš neprimernega, ne glede na to, ali se bojim, če, če, če: ČE postane DA, OK,

tu sem, Gospod, tu sem! Ali je v moji moči nahraniti pet tisoč mož? Zagotovo ne. V moji moči je, da rečem svoj DA in dam vse od sebe, to pa je na dosegu moje roke, ker moram biti preprosto jaz, ne nekdo drug ampak jaz. Bog ne ljubi boljše različice mene: Bog me ljubi, ljubi me zdaj takšnega kot sem! Potem Jezus vzame hlebčke in jih po zahvali da tistim, ki so sedeli, in enako je počel z ribami, kolikor so želeli. Klic k evharistiji je tukaj zelo močan in nedvoumen. Zanimivo je omeniti tri odlomke: vzel je hlebce, tistih nekaj hlebkov, dotaknil se jih je z rokami; nato se je zahvalil: ti hlebci so božji dar in Bogu se zahvali. Judje v zahvalo Bogu pravijo: "Blagoslovljen Bog Izraelov": blagoslov je hvala Bogu za njegove darove, pa tudi božja hvala za naše darove. Pri tej izmenjavi milosti se zgodi srečanje in blagoslov. Ko je vzel hlebe in se zahvalil, jih je dal učencem, da so jih delili. Sprejemam sebe, svoje omejitve, svojo revščino, rad se imam takšnega, kot sem, zahvaljujem se za to in se nato dam: ta odnos, ki ga predlaga evangelij me posveča kot živo evharistijo, zaradi česar lahko blagoslovim svoje življenje. Ko so pojedli, pravi svojim učencem: "Zberite ostanke, da se nič ne izgubi." Pobrali so jih in napolnili 12 polnih kosar. Pogosto smo po tem, ko smo dali najboljše od sebe, se zavezali, v to vložili svoje srce in dušo, razočarani in potrti, ker našega daru ne cenijo in ne sprejemajo. Za koga sem potem vse to naredil? Lahko bi počel druge stvari, lahko bi mislil nase ... Ti občutki nam spraskajo srce in nas nagibajo k temu, da se spet potegnemo vase, zaradi česar dejansko nismo sposobni dajati in nas potegne v deželo sebičnosti. Po drugi strani pa je Jezus zelo jasen: ničesar ne smemo izgubiti. Vaše delo, vaš trud, vse, kar doživljate, ljubezen pozdravlja in ceni in če danes vaše darilo ne poteši lakote množice, ga bo v vsakem primeru varovalo in ohranilo sveže v shrambi ljubezni. Ničesar se ne sme izgubiti, niti drobtine, tako kot v evharistiji. Tako Gospod razširja telo ljubezni in gostoljubja v naše življenje, v naša srca, tako da se bo moj dar ne izgubi, četudi je to le majhna drobtina. Ljudje, ko so videli znamenje, ki ga je naredil, so rekli: "To je res prerok, tisti, ki pride na svet!". Toda Jezus se je, vedoč, da ga želijo kot kralja, spet umakne na goro, sam. Če je Jezus naredil ta čudež, je resničen prerok. Če je prerok, ga postavimo za kralja, zato takoj rešimo vse svoje težave. Tako razmišlja množica, ki se z delegacijo ukvarja z življenjem, podobno kot se danes dogaja z dežurnim politikom, v upanju, da bo lahko rešil probleme celotnega naroda. Delegiramo to ali ono osebo (zdravnika, odvetnika, duhovnika, učitelja), da razrešimo tisto, česar ne moremo storiti, vendar s tem nismo niti poskušali opraviti. Ta mladenič je ponudil vse, kar je imel, in je rekel DA, ni delegiral, ni poklical "družbe", da posreduje. Množica nasprotno delegira, in zadrži darilo. Rezultat vsega pa je: Jezus pobegne, na goro, blizu Boga, sam. Tako so nam že kot otrokom govorili: »če nisi dober, se Jezus odmakne od tebe«, to točno to pomeni. Ne zato, ker se Jezus resnično distancira, je Bog, ki je vedno blizu, ampak zato, ker se oddaljimo od njegove vizije ljubezni in delitve, svoje življenje prikrajšamo za dar. Mladenič in njegov DA. Jezus sam na gori. Naj nam ikoni te nedelje dajeta moč našemu življenju. Biti darilo za druge in prejemati božje darilo za nas, zavito v TELO LJUBEZNI.